

derfor, man maa frygte for, at der ud af en Toldkommission, der er sammensat i det væsentligste ved Rigsdagsvalg, vil komme en Betænkning frem, som vil være i særlig Grad ugunstig for Industri og Værkbyerne, som dog alligevel ere dem, der have Fremtiden for sig; ifølge den statistiske Udvikling, jeg her har fremdraget. Jeg kan derfor ikke andet end henstille til den høje Regering, at den vil gøre, hvad den formaar, for, at alle Parters Interesser kunne blive varetagne ved denne Kommissions Sammensætning, saaledes at den vil kunne komme til Resultater, der staa i Forhold til de forskellige Erhvervsgrænes Stilling i Befolkningen.

Det, jeg egentlig vilde fremdrage, var mit Syn paa Finansloven, saaledes som den foreligger. Jeg har opfattet det saaledes, at alle ere enige om, at Finansloven frembringer en ganske net Balance, men intet derudover, saaledes som det blev udtrykt af den højtberedte Finansminister, „et nødvendigt Overflud“; det vil maaske paa andet Danst sige et Overflud, som forsvinder, inden Enden kommer. Jeg mener, at vi have Anledning til at vente, at der ud af det afluttede Forlig vil komme en Udvikling, en Reformera, som vil have Brug for mange Benge, som vil gøre dybe Greb i Statskassen, og at vi derfor have Grund til at overveje i Øjeblikket, hvilke Muligheder der foreligge for at fremme noget saadant.

Jeg kan ikke andet end antage, at man vil anse det for rigtigt, at fremme den Almueskolereform, som optog Sindene saa stærkt i Halvfjerdsjerne, og som har maattet sthydes til Side under Hensyn til den store politiske Kamp og alt, hvad dermed er fulgt. Jeg ved, at Kommunernes Fortrykthed forbyder dem at bære de Udgifter, som ville være forbundne med at gennemføre en virkelig tidsvarende Almueskolereform, i særdeleshed da den maa optage i sig en stærk Forøgelse af Lærerekræfterne og en betydelig Forøgelse af den meget knappe Løn, som Lærerne i dette Øjeblik oppebære. Jeg kan derfor ikke andet end gaa ud fra, at Staten bliver nødt til og vil anse det for sin Pligt at overtage en meget stor Del af disse Udgifter, og jeg gør altsaa Regning paa, at man maa være beredt paa noget saadant. — Jeg kan dernæst heller ikke antage andet, end at man vil fremme Retsreformen, som desværre har ladet vente paa sig saa overmaade længe. Naar jeg siger desværre, mener jeg ikke dermed, at jeg just sværmer for Retsreformen i den Stikkelse, hvori den er fremkommen, men jeg mener, at en Reform af Retsvæsenet trænges der i høj Grad til, og

kan ikke antage andet, end at man vil søge at bringe en saadan til Veje nu snarest muligt, og at man derved ikke vil kunne undgaa, at Staten kommer til at overtage samtlige Udgifter til Retsplejen, derigennem ogsaa de meget omtalte Delinkventomkostninger, hvorved Kommunerne ville lettes en hel Del. — Jeg vil endelig antage, at man vil blive enig om Oprettelsen af et Statspolitikorps, et Landpoliti, hvorigennem Staten vil komme til at overtage en Del af de paa Kommunerne, saavel Amts- som Bykommuner, hvilende Udgifter, og ikke mindst vil komme til at bidrage betydeligt til Kjøbenhavns Politis Ordning. Jeg tror, man bliver nødt til det i den almindelige Retsbevidstheds Interesse, thi hvis Forholdene fortsætte sig, som de synes at uville sig nu, ville vi nærme os alt for meget til græske eller spanske Retsforhold, og det vil man dog vist søge at undgaa. — At der ad disse Veje og ved de mange andre Spørgsmaal, som ville foreligge til Løsning, vil komme store Udgifter for Statskassen, er mig fuldt bevidst, men jeg tror, at særlig disse tre Spørgsmaal vil man heldigt fride til Løsning af, fordi de samtidig løse det Spørgsmaal, som maaske trykker vor Tid allermost, nemlig Kommunernes Fortrykthed og Overbelastethed.

Jeg har dernæst nogle andre Ønster med Hensyn til den forestaaende Udvikling, som jeg kortelig skal tillade mig at nævne. Jeg mener saaledes, at man bør indføre en ny Matrikel. Det vil være saa vel i Bestatningsvæsenets som i Prioritetsvæsenets, i det hele i Forretningslivets Interesse, at en saadan bliver tilvejebragt. Man har derimod indvendt, at det vil tage meget lang Tid og volde stor Bekostning. Jeg tror, at selv om dette var korrekt, vilde det være en Del værd at løse denne Opgave. Men jeg har sammenlignelsesvis undersøgt saa godt, jeg har kunnet, Forholdene i Slesvig, hvor Preussen i 1869 indførte en ny Matrikel, og har ikke kunnet komme til anden Overbevisning, end at den ikke voldte særlige Udgifter eller egentlig stort Besvær. Det tog 5 Aar at gennemføre den, og den blev meget omstændelig gennemført med et saa stort Apparat som vel muligt, men uagtet jeg ikke kan kontrollere det ret, synes det dog ikke, som om den har voldet Staten nogen stor Udgift, de private og Kommunerne har den i alt Fald voldet meget ringe Udgift. — Jeg tror dernæst, at der er en hel Del andre Udgifter forestaaende. I Modsatning til det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Breinholt-Bandborg) vil jeg tro, at Handelen i høj Grad trænger til en bestemt Støtte af Statskassen, nemlig til en Sub-